

Titel: I.

Citation: "I.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e41425/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

denne Paaanke gjældende Regler. Dette gjælder imidlertid for det første kun om den dømmende Ret, ikke om Undersøgelssdommeren, hvis Virksomhed ikke staar i nogen formel Forbindelse med Domsagen, og det kan dernæst heller ikke ubetinget gjælde om den dømmende Ret. Det særegne Retsmiddel, der da finder Anvendelse, er i Udskæft kaldt Besværing, den samme Benævnelser, som er valgt i Udskæft om den borgerlige Retspleje.

De nærmere Bestemmelser om dette Retsmiddel falde naturlig i to Afsnit, som § 407 antyder.

I.

Om Besværing mod Undersøgelssdommerens Kjendelse og Beslutning.

Den almindelige af Forholdets Natur følgende Regel, at Besværing er hjemlet mod Undersøgelssdommerens Handlinger og Udtalelser, og at Besværingretten tilkommer enhver Part eller Ervedemand, som antager sin Ret krævet, udtaler § 408. Det forudsættes naturligvis herved, at det er i Undersøgelssdommerens Beslutning, at Retskrænkelser ligger; foretager han en Handling ifølge Paalæg af Landstretten, er det mod dennes Beslutning, at Besværingen maa rettes, jfr. Afsnit II i dette Kapitel. Ved det Spørgsmaal, om Besværing strax kan finde Sted mod Beslutninger af Dommeren, der gaa ud paa, at Roget skal foretages, kommer det i Betragtning, at Dømedet ordentligvis forbyder at tillægge Paaanken Virkning til at hindre Fuldbgyrdelsen, i al Fald i Kraft af Lovens selv, se § 412. Men under denne Forudsætning er der ingen Grund til at udskyde det Tidspunkt, da Besværingen kan ske, f. Ex. naar en egentlig Forundersøgelse finder Sted, indtil denne er sluttet. En forholende Indskydelse paa Undersøgelsen undgaaes ved Ordningen af Retsmidlet efter Skriftlighedsgrundsætningen, og navnlig ved Reglen i § 413. Paa den anden Side er der i disse Tilfælde, hvor Besværingen ikke har suspensiv Virkning, ingen Grund til at sætte en saa kort Besværingstid som under den modfattede Forudsætning.

Flere Love hende endog saa i disse Tilfælde aldeles ingen Frist. Dette synes dog ikke anbefalelsesværdigt; men Fristen kan sættes saa rummeligt, som § 409 har gjort (4 Uger). Der gives imidlertid Tilfælde, hvor Besværingen kan og bør hindre Fuldbgyrdelsen. I disse Tilfælde maa Besværingen ske inden en kort Frist, hvilken Udskæft her som ved Paaanke har sat til 3 Dage, med Afgang til Dyrejning efter Reglerne i § 379, se § 409. De Beslutninger, om hvilke det Anførte gjælder, nævnes i § 409. Det bemærkes herved, at Beslutningen om en sængslet Sigtets Løsladelse ikke hører til dem, hvis Udførelse kan standse ved Besværing. Egeskaalid som Anslageren ved Besværing kan epnaa en forelsbig Fængsling mod Dømmets Kjendelse, ligesaa lidt kan han standse Løsladelsen ved Besværing. Denne Sætning er nu i Reglen anerkendt. Reglen i § 410 tilføjes af Forholdets Natur, da de her nævnte Kjendelser ere afgjorte over en Udeblivende og efter Udskæfts Ordning ikke ere endelige.

Reglerne om Besværingens procesuelle Behandling findes i § 411 samt §§ 413 og 414. Dømedet er at gjøre en let og hurtig Afgjorelse mulig. Sagens Afgrøelse ere ordentligvis tilstrækkelig Grundlag for Afgjorelsen, som prøver Beslutningen uden Indskrænkning, efter Grundsætningerne om egentlig Appel, se § 414 3die Stykke. Om mundtlig Forhandling skal finde Sted, har Udskæft overladt Besværingsskiftens at bestemme. En Frist er givet, inden hvilken den, der besværer sig, og Modparten kunne fremkomme med skriftlige Udtalelser om Spørgsmaalet. I Reglen er det Landstretten, til hvilken Besværingen gaar, jfr. imidlertid § 14 1ste Stykke. Overligere Besværing fra Landstretten finder kun Sted, naar det af særegne Grunde tilstedes, se § 415.

II.

Om Besværing mod den dømmende Rets Kjendelser og Beslutninger.

Ikke mod alle Kjendelser og Beslutninger af den dømmende Ret gives der et Retsmiddel. Blot af de Beslutninger, der ved-